

In het Vizier

Energierекening bron van frustratie

Door **EDWIN VAN DER SCHOOT**

Updated 5 min geleden 3 uur geleden in BINNENLAND

Toen de energiemarkt in ons land vijftien jaar geleden werd geliberaliseerd, had de sector een enorme aantrekkingskracht op cowboys. Er ging geen week voorbij of er kwamen energiebedrijven om alle verkeerde redenen in de krant of bij klachtenprogramma's op tv. Vooral agressieve verkoop aan de deur was schering en inslag.

In die wereld was behoefte aan duiding. De Groningse internetondernemer Ben Woldring stapte erin met zijn vergelijkingssite Gaslicht.com. Hij ging tarieven en contracten vergelijken, zoals hij dat eerder succesvol met beltarieven deed.

Zelf nam ik het initiatief in 2009 om samen met Ben een energiespreekuur voor onze lezers te organiseren. Op 3 juni 2009 beantwoordden we driehonderd vragen van lezers, die vooral de energiebedrijven als boeven zagen, wilden weten waar ze beter af waren en welke kleine lettertjes ze moesten lezen. Het spreekuur werd een jaarlijkse traditie.

Deze dinsdag organiseerden we weer zo'n spreekuur. Maar er is iets veranderd in de lezersvragen van lezers. Het zijn niet meer de energiebedrijven die de boeven of cowboys zijn. Agressieve colportage lijkt folklore uit vervlogen tijden. En trouwe klanten wordt niet langer een poot uitgedraaid, ze krijgen 'trouweklantenkorting'. Ditmaal richtte de toorn van lezers zich op onze politici.

Op zich is het al treurig genoeg dat ons parlement niets beters te doen heeft dan welles-nietes discussies over de energierekening te voeren. Maar nog treuriger is dat men de feiten niet op orde heeft. Sinds de minister van Economische Zaken in 2004 de energiesector liberaliseerde, is kennelijk ook de kennis van zaken en het historisch besef verdwenen.

De energierekening van een gemiddeld Nederlands gezin, waarvoor ik altijd de definitie van Ben hanteer (jaarverbruik van 3500 kWh stroom en 1500 gas), bedroeg de afgelopen jaren steevast een bedrag tussen de 1400 en 1800 euro. De psychologische grens van 2000 euro op jaarbasis werd nooit doorbroken. Maar in december wist Ben me te melden dat dit in 2019 met een forse verhoging van ruim 300 euro wél zou gaan gebeuren. Wij publiceerden dat verhaal op maandag 10 december.

Een dag later noemde staatssecretaris Mona Keijzer dit in het vragenuurtje in de Tweede Kamer onzin, bangmakerij, en niet waar. De verbruikscijfers waar ambtenaren haar mee op pad hadden gestuurd, leken me direct al volslagen onzin. Inmiddels blijkt dat inderdaad het geval, met dank aan boven alle twijfel verheven cijfers van het CBS.

Twee zaken worden me daarmee duidelijk: de kosten voor energie nemen een steeds grotere hap uit ons besteedbaar maandinkomen. Onze lezers, onder meer ouderen met een smalle beurs, worstelen daarmee en voelen zich bedonderd. En mijn tweede conclusie: het uit de heup schieten gebeurt tegenwoordig niet meer in de sector, maar vooral in Den Haag.